

日本文化友の会

JAPANILAISEN KULTTUURIN YSTÄVÄT kevät 92

春

Lehtemme on saanut uuden nimen. Ellipsisissä ylhäällä oleva kanji ääntyy TOMO ja tarkoittaa ystävää. Päättiin tiivistää lehden kohdalla yhdistyksen nimen sisältö. Grafiikka Laura Lappalaisen.

Kannen kanji ääntyy HARU ja tarkoittaa kevättä.

Kuvitus on peräisin Heian-kaudelta 1100-luvulta n.k. eläinrullasta. Tussimaalaus paperille. Kioton Kōzandji-kokoelmat. Varmakätisenä taiteilijana pidetään pappismaalari Tōba Sōdjōa. Eläimet on kuvattu ihmisten puuhissa. Ilmeisesti on kysymys yhteiskuntaan kohdistuvasta satiirista, joka on suunnattu buddhalaisten munkkien väärinkäytöksiä vastaan. Nämä eläinrullat, kaikkiaan neljä, ovat ainutlaatuisia koko Kaukoidän taiteessa. Toimitus katsoi aiheen soveltuvan näin apinan vuonna.

L.L.

Aloitettiin apinan vuosi

UUDEN VUODEN JUHLILLA

Kuvassa Johtokunnan jäsen Yoko Kobayashi. Taustalla arpajaispalkintoja ja juhlaruokaa.

Ravintola Koton iso kabinetti pullisteli iloista juhlamieltä 17.1. JKY:n jäsenten toivottaessa apinan vuosineen tervetulleeksi. Muisteltiin menneitä, mutta ennen kaikkea ideoita riitti tulevan varalle. Kabinetti kaikui naurusta varsinkin, kun Marja P. voitti arpajaisissa itse tekemänsä origamit (■.■.), vaikka ei sentään pääpalkintoa. Yoko-san oli tehnyt arpajaisten huipuksi kauniin kuivakukkapuun. Palkintoina oli myös Yokon upeaa kalligrafiaa.

Aluksi siemailtiin sakea. Koto oli sommitellut maukasta japanilaista viuhkan muotoisille vadeille. Se syötiin kaikki ja puhuttiin paljon.

Ilta loppui kesken. Päätettiin järjestää useammin yhteisiä hetkiä. Suunnitteilla on sushi-ilta. Mikäpä sen hauskempaa kuin syödä ja nauraa kulttuurin ystävät yhdessä!

Valoisaa kevättä ja kukkikoot sakurat niille onnellisille, jotka viettävät keväänsä "toisessa kotimaassamme"!

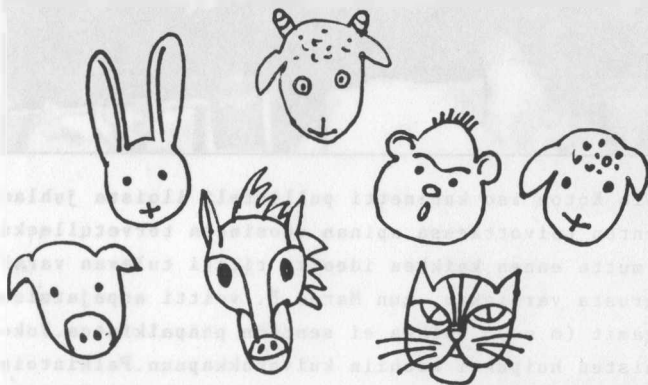
Laura Lappalainen

VUODEN RESEPTI

Vuoden 1992 ensimmäinen johtokunnan kokous pidettiin 24.2.
Seuraavista aineksista sekoitettiin keitos vuoden johtokunnaksi. Otetaan siis

- 2 LAMMASTA, yksi kumpaakin sukupuolta
- 1 JÄNIS, väsymätön loikkija
- 1 VILLISIKA, ei ihan villi
- 1 APINA ja banaan
- 1 TIIKERI, ei paperitiikeri
- 1 HEVONEN, ei säikky, rohkeaa lajia

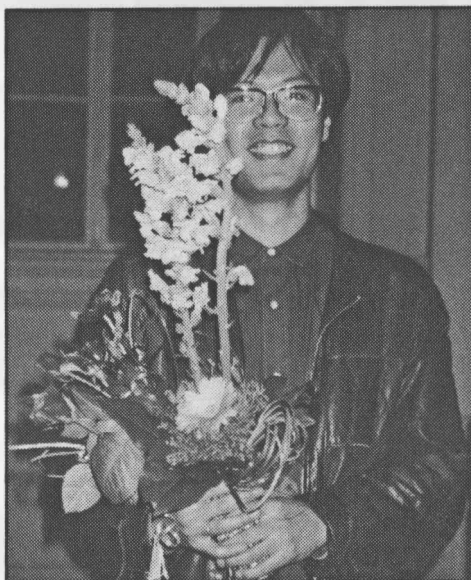
Ainekset sekoitetaan siten, että päällimmäiseksi jää lammis.
Jokainen katsokoon omasta kalenteristaan kuka tekee kenelle mitä.
On siinä sekä syöjää, että syötävää.

Vakavasti puhuen. Toivotaan, että vuodesta tulee vilkas ja antoisa. OTTAKAA YHTEYTTÄ, OLLAAN AKTIIVISIA!
Toimitus olisi hyvin kiitollinen, jos joku japanilaisista jäsenistä ojentaisi auttavan käden ja kääntäisi-kirjottaisi japaniksi osan, vain aivan oleellisimman, lehden sisällöstä.

Yhteydenotto: JKY PL 305 00101 Helsinki Puh 637 036
tai Mirja Paatero Puh 19961 tai Laura Lappalainen

KONSERTTI

Shoin Kankin
kukitettu hymy
onnistuneen
konsertin jälkeen.
Säveltäjän kuvasi
Minna Lehmusto.

26. tammikuuta oli Ateneumissa historiallinen tapahtuma. Suomessa asuva japanilainen tietokonesäveltäjä SHOIN KANKI, AVANTI ja tanssija SANNA KEKÄLÄINEN pitivät Kankin musiikin konsertin ja Kekäläisen tanssiperformancen Ateneumin kauniissa pääportaikon tilassa.

Tilaisuuteen oli vapaa pääsy ja yleisöä kertyi ilahduttavasti 250 henkeä.

Moderniin ja tietokonemusiikkiin mitenkään perehtymättöminä voivat allekirjoittaneet kertoa musiikista, että se piti otteessaan koko konsertin ajan. Se oli jäntevää, joskin toisin paikoin unikuvamaista. Viimeisen sävellysteoksen esityksestä tuli todellinen loppuhuipentuma: Kankin musiikki, Kekäläisen loistava minimalistinen koreografia ja Ateneumin portaikko sulautuivat upeaksi ja hurjaksi kokonaisuudeksi.

Tukea konserttinsa järjestämistä varten Kanki oli saanut SYP:ltä, Canonilta, Sibelius-Akatemialta ja Ateneumilta.

Mielestämme Suomessa asuvia nuoria japanilaisia taiteilijoita tulisi tukea ja järjestää vastaavia tilaisuuksia heidän töittensä esille pääsemiseksi. Myös heidän työnsä on japanilaista kulttuuria.

Sirpa Kondo
Minna Lehmusto

TAKAYAMA UKON

NISHIMORI HOUSHOO

pienoisveistosten näyttely

Nishimori Houshoo on opiskellut pitempiä aikoja Italiassa. Sieltä on myös peräisin taiteilijan käyttämä tekniikka, eräänlainen seroplastiikka. Aikaisemmin hän oli käyttänyt savea muovailuun. Vahatekniikassa muovaillaan aihe taipuisasta "vaha-arkista", mehiläisvaha on erittäin hyvin muovautuvaa. Tämän jälkeen vaha peitetään kuomuutta kestävällä aineella ja vaha sulatetaan. Syntyneeseen onteloon kaadetaan sula pronssi. Nishimori sanoo täten päästävän valoksessa lähemmäs taiteilijan ajatusta, koska yksi vaihe on pois. Eli, kun savi-kipsi-pronssi-menettelyssä lopputulos on taiteilijan työn lapsenlapsi, vahamenetelmässä taas häviää yksi sukupolvi ja lopullisen teoksen ja taiteilijan muovaaman työn suhde on lähempänä äiti-lapsi suhdetta.

Nishimorin työt ovat herkkiä ja niissä on nähtävissä Italiassa opiskelun vaikutus, eräänlaista renessanssin henkeä. Jäi jälleen kerran vaikutelma, että japanilainen ja italialainen mieli ovat löytäneet toisensa. Olen ollut useinkin huomaavinani saman ilmiön.

Näyttelyn järjestäjänä toimii JAPANILAISEN KULTTUURIN YSTÄVÄT RY

Näyttelyn suojelijana on JAPANIN SUURLÄHETYSTÖ

Näyttelyn avajaiset olivat 22.2.

Japanin suurlähettiläs Hisami Kurokochi kunnioitti tilaisuutta läsnäolollaan.

Lyhyesti tietoa taiteilijasta: Syntyi 1939, valmistui -62 Kanazawan taidekoulusta, -64 opiskelemaan Roomaan, -65 voitti hopeamitalin Euroopan kansainvälisessä näyttelyssä, valmistui -66 Academia Belle Arte di Roma, -67 palasi Japaniin ja perusti -68 Atelier Pisanon.

Palkintoja: 1965 Irdebrand Pitsuetti-palkinto, voittanut veistos on Parman museossa, -66 hopeamitali Rooman kansainvälisessä taidenäyttelyssä, -76 kultamitali Ravennan Biennalessa, voittanut veistos on Ravennan Dante-museon kokoelmissa.

Näyttely on GALLERY ART SONISSA, Rikhardinkatu 1 Puh. 90-638 860
Aukioloajat: ma-pe 10-17, la 10-14, 4. huhtikuuta asti.

Laura Lappalainen

GALLERY SON
Japanilaisen taiteen galleria

ma-pe 10-17, la 10-14

Rikhardinkatu 1, 00130 Helsinki, Puh 90-638 860

JAPANILAISET KOIRARODUT SUOMESSA

Federation Cynologique Internationalen hyväksyessä Japanin Kennel Clubin jäsenekseen v. 1980 ja myöntäessä sille oikeuden järjestää v. 1980 Maailman Voittaja-näyttelyn Tokiossa avautuivat ovet japanilaisille roduille kaikkialle. Rotumääritelmät hyväksyttiin ja koirat saivat näyttelyissä kilpailla tasaveroisesti. Kiinnostus kasvoi kasvattajien keskuudessa. Silloin tällöin oli aikaisemminkin näkynyt Akita-ken ja Shiboja näyttelyissä, mutta ne eivät voineet osallistua varsinaiseen näyttelyyn. Näin v. 1961 Saksassa Akitan ja Shibana. Kiinnitin niihin huomiota koska ne olivat niin hyväntuulisen näköisiä. Ihmettelin, kun Akita halusi aina katsoa suoraan silmiin. Seuraava tuttavuus olikin v. 1966 Oslon näyttelyssä. Jälleen katsoin hyväntahtoisin silmiin ja toisipa tuo Akita-veikko naureskellakin omalla koiramaisella tavallaan. Näihin aikoihin kiinnostuivat norjalaiset kasvattajat rodusta.

Japanissa on neljä alkuperäistä rotua, jotka ovat tyypiltään samanlaisia, mutta koko eroittaa ne eri roduiksi.

SHIBA	on pienin	säkäkorkeus	uroksella	38-41 cm
AINOU (Hokkaido)	"	"	"	41-50 cm
SANSHU	"	"	"	50- cm
AKITA	"	"	"	64-70 cm

Nartut ovat joitakin cm. matalampia.

Nämä rodut polveutuvat varmasti samasta yhteisestä esi-isästä. Kokojen vaihtelu on ajan myötä muodostunut eri seuduilla kasvaneille. Kaikkia on käytetty vahti- ja metsästyskoirina ja tärkeintä, ne ovat olleet perheiden lemmikkejä. En ole tutustunut lähemmin muihin kuin Akitaan ja Shibaan. Molemmat ovat olleet hyvin miellyttäviä ja ystävällisiä, mutta varmasti löytyy rohkeutta oman pihapiirin puolustamiseen.

Tällä hetkellä on myös meillä kasvattajia, jotka kasvattavat niin Akitaa kuin Shibaakin. Shiboja on tuotu of Dairy Farmista, Kasvattaja M. Fukuda, Japani. Yksilö on menestynyt erinomaisesti näyttelyissä. Myös Tanskasta, Ruotsista ja Iso-Britanniasta on tuotettu yksilöitä kenneleihimme.

Akita-ken on Japanin kansallisrotu. Sopii hyvin ylvään ryhtinsä puolesta. Japanissa on myös muita rotuja, mutta koska ne eivät ole alkuperäisiä japanilaisia rotuja, vaan tuontikoirista kehitettyjä, kirjoitellaan niistä erikseen.

AKITA-KEN

kansainvälinen nimitys AKITA-INU

KINTOS ZENKURAI

N-4221/90 synt. 11.10. 1989

isä: N UCH Zaomaru-Co

emä: Kaigara Roku

kasvattajat: E D Rune & B Nyberg
Norja

omistaja: Kari Tyllilä, Helsinki

Messukeskuksen Kansainvälisessä
näyttelyssä 8.12.1991

I avl, I vl, sertif., cacib, RP, SMV,
Ryhmä II

Tuomari: Hassi Assenmacher-Feyel,
Saksa

Erinomainen tyypiltään.

ROTUMÄÄRITELMÄ: YLEISVAIKUTELMA: Voimakas, vaikuttava, ylväs ryhtinen ja valpaskatseinen. **SILMÄT:** tumman ruskeat. **KORVAT:** pystyt, hiukan eteen päin taipuneet. **HÄNTÄ:** taipuu kierukalle selän päälle. **KARVAPEITE:** lyhyt, suora ja karkea. **VÄRI:** kaikki värit sallittuja; valkoisesta mustaan, teräksenharmaa tai vehnän värinen; tasainen väriltään tai laikullinen. **SAKÄKORKEUS:** uros 64-70cm, narttu 58-64 cm. **VIRHEET:** liian pitkä ja pehmeä villakarva, löysä rakenne, pehmeät ranheet, veltto häntä, vaaleat silmät.

Norjalaiset ovat kasvattajina esimerkillisiä. He aloittivat kasvatustyön Japanista tuoduilla yksilöillä ja jatkavat samalla tavalla. He ovat myös huolehtineet rodun puhtaana pysymisestä. Seuraavat tarkasti, ettei mahdollisesti jotakin piilevää sairautta pääse muodostumaan rodun rasitteeksi. Eläinlääkäri tutkii koirien silmät ja lonkkanivelet kuvataan vuoden ja kahden vuoden ikäisinä. Rekisterikirjaan tulee merkintä tutkimuksen tuloksesta. He ovat onnistuneet hyvin. Hyvä esimerkki on Suomeen tuotettu Kintos-kennelin kasvatti ZENKURAI eli kotiväelle ZUIKO, josta isäntä kertoo enemmän. Meille kasvattajat ovat tuoneet kantavanhemmat Isosta-Britanniasta. Valitettavasti väliportaan vaikutus näkyy. Utta rotua olisi aina tuotava kanta- maasta. Silloin rodun ominaisuudet pysyvät jälkikasvussakin.

Akita on voimakasrakenteinen koira, joka sopii hyvin valjaisiin vetokoiraksi. On vain huolehdittava, että valjaat ovat koiralle sopivat. Epämukavista valjaista voi seurata lapojen asennon muuttuminen. Luokkia on myös syytä käyttää. Tottelavaisuuskoulutus kuuluu myös ohjelmaan. Siinä perheelle yhteinen harrastus.

Aili Vehviläinen

ZUIKO

AKITA-KEN

Kolmisen vuotta sitten iltakävelyllä tapasimme - vaimoni ja minä - kookkaan pystykorvaisen koiran ja hänen emäntänsä kotikulmillamme Helsingin Veräjämäessä. Koira oli väriltään harmahtava, sopusuhtainen ja valppaasti, mutta rauhallisesti ympäristöään tarkkaileva.

Koiran olemus herätti heti kiinnostuksemme. Jonkin verran tiesimme jo silloin eri roduista, mutta tällaista emme olleet kumpikaan ikinä nähneet.

Koiran emäntä kertoi sen olevan vasta runsaat puoli vuotta vanha ja rodultaan "japanilainen pystykorva." Jälkeenpäin totesin vaimolleni, että jos meille koira hankitaan, se voisi olla juuri tuollainen: oikea peruskoira, jota ei tarvitse pitää kuin jotain koriste-esinettä, vaan joka tarvittaessa selviää ulkona ympäri vuorokauden pakkasenkin paukuessa. Olimme silloin tällöin perheessä puhuneet koiran hankkimisesta, mutta aina päätyen tulokseen: olisihan se mukava, mutta... Ja niin asia oli aina jäänyt silleen. Niin asia jäi tälläkin kertaa, emmekä huomanneet kysyä emännän osoitetta, jotta olisimme voineet kysellä lisää.

Kului melkein vuosi, ja koirakuume alkoi polttaa perheessä. Varsinkin seitsenvuotias tytär jaksoi asiasta aina muistuttaa. Muut lapset eli kuusi- ja kaksivuotiaat pojat eivät hekään olleet suinkaan vastakarvaisia. Kaiholla muistelemani iso pystykorva ei kuulunut ns. alkuperäisiin rotuvaihtoehtoihin, mutta kylläkin mahdollisiin, jos sen omistaja vain löytyisi ja lausunnot olisivat myönteisiä.

Koiraa taluttavilta vastaantulijoilta kyselemällä kotipaikka selvisi, ja omistajalla oli pelkkää hyvää kerrottavanaan. Rotukin selvisi lopulta: koira oli Japanin kansalliskoira, Akita ken (Akita inu), jollaisia Suomessa tuolloin oli kokonaista kuusi kappaletta. Niinpä otimme selvää, mistä vastaavia otuksia olisi saatavissa. Tiedustelimme kasvatajilta aina Englantia ja Hollantia myöten, mutta lopuksi päädyimme Norjaan, missä tiesimme koirankasvattajien olevan asiantuntevaa ja tunnollista väkeä.

Erinäisten vaiheiden jälkeen koiranpentu sitten ilmaantui eräänä yönä juuri sopivasti ennen joulua kuriirikyydillä Helsinki-Vantaan lentokentälle Oslosta. Kahdeksanviikkoinen pentu kurkisteli rauhallisena vastaanottajaansa kantokassista. Yksi vaihe sen elämässä oli päättynyt ja toinen alkanut - niin kuin meidänkin.

Zuiko-poikamme juuret johtavat Japaniin isän puolelta kolmannessa polvessa ja emon puolelta neljännessä. Norjaan ensimmäiset akitat tu-

livat Japanista jo 1970-luvulla ja Ruotsiin sen jälkeen. Suomessa oli kyllä nähty jokunen akita jo 1970-luvun lopussa, mutta nykyisen 50-päisen kantamme ensimmäiset koirat tuotiin vasta 1980-luvun loppupuoliskolla Ruotsista. Tällä hetkellä Ruotsissa ja Norjassa on yhteensä nelisensataa akitaa. Suurin osa akitoista on seurakoirina, mutta jotkut ovat yltäneet myös palveluskoirina erinomaisiin tuloksiin: Norjassa mm. on yksi a-luokan lumivyörykoira ja muita koulutuksessa. Myös metsästyskoiriksi akitoja on valmennettu, koska jäljittämisen kyky niillä on esi-isiltä perittyinä.

Entä millainen kotikoira akita sitten on? Se on rauhallinen, luotettava, lujahermoinen, perheeseensä kovin kiintynyt, mutta vieraita kohtaan se saattaa olla varautunut ennen kuin ystävyys syntyy. Zuiko haluaa aina olla tapahtumien keskipisteessä, mikä voi olla joskus hiukan kiusallistakin, jos esimerkiksi tuo keskipiste sattuu olemaan leipomispäivänä uunin edessä keittiön lattialla.

Silmiinpistävin piirre onkin rauhallisuus, jonka alta kyllä löytyy toimintakykyä, nopeutta ja tehokkuutta tarvittaessa aivan tarpeeksi. On vaikea kuvitella, että koira voisi omaksua alkuperämaansa ihmisten luonnetta ja olemusta, mutta akitassa kyllä asuu samaa salamannopean toimintakyvyn kätkevää tyyneyttä kuin mikä näkyy japanilaisissa budolajeissa.

Koska koira kaipaa toimintaa ja tehtäviä, olemme Zuikon kanssa harjoittaneet tottelevaisuuskoulutusta, vetäneet rattaita ja pulkkaa, kokeilleet hiukan jäljittämistä ja käyneet sen verran koiranäyttelyissä,

että Suomen muotovalion arvo on hankittu. Onpa Zuikolla jo yksi pentue jälkeläisiäkkin. Omin laji Zuikolle taitaisi olla jäljittäminen, mutta itämaisella tyyneydellä se asettuu yhtä hyvin valjaisiin kuin tottelevaisuuskentällekin - herkkupalojen toivossa. Moni asia on ollut todella helppo opettaa sille, ja se muistaa kyllä oppimansa niin hyvässä kuin pahassakin. Esimerkiksi vetovaljaisiin sitä ei tarvinnut varsinaisesti opettaa lainkaan: valjaat kaulaan, pulkka perään ja sitten menttiin.

Entäpä huonot puolet?

Yksi löytyy, ja se on se, että kaupunkialueella koiraa ei voi pitää vapaana. Se huvi täytyy jättää maalle: kesäpaikassamme Zuiko ei enää talutushihnaa muista, vaan pysyy ilman sitäkin pihapiirissä. Ehkä eräänlaisena huonona puolena voi pitää myös sitä, että suuri ja voimakas Zuiko vaatii omistajaltaan tietynlaista lujuuutta varsinkin voimansa tunnossa ollessaan.

Tässä suhteessa akita ei poikkea muista. Isännäksi koiraa ei saa päästää. Ainakaan meidän perheessämme ei tämä tosin ole ollut missään vaiheessa ongelma.

Nyt koiramme on runsaan kahden vuoden ikäinen eli täysikasvuinen myös henkisessä mielessä. Sitä kasvattaessamme olemme saaneet täysin uusia tuttavuuksia ja saaneet runsaasti uutta tietoa. Rotuyhdistys on perustettu, pidetty yhteyksiä Ruotsiin ja Norjaan, hankittu Japanista pari koirakirjaa (jotka muuten ovat herättäneet kiinnostusta myös muissa pohjoismaissa), oltu yhteydessä Japaniin mahdollista koiran tuomista kartitoitettaessa...

Joskus tietysti ihmettelee, että miksi kaikki tuo vaiva yhden koiran ja koirarodun vuoksi. Koira ei tietysti ole mikään elämän pääsisältö, mutta kyllä senkin avulla ihminen voi laajentaa elämänsä piiriänsä ja oppia paljon - sekä itsestään, että muista.

Kari Tyllilä

食事

RUOKAPIIRI

KUPPONEN VIHREÄÄ TEETÄ

ON SUOSITELTAVA RESEPTI TANÄÄNKIN

Tiedätkö toista ainetta, jolla olisi kaikki nämä hyvät ominaisuudet? Näin vaikuttaa tee, varsinkin vihreä, sisäisesti nautittuna, sanovat tiedemiehet: tuhoaa bakteereita (pelottavaa, lat.huom.) ja viruksia, torjuu tulehduksia ja syöpää, alentaa verenpainetta ja kolesterolia, vahvistaa verisuonia, hidastuttaa ateroskleroosia, suojaa maksaa, poistaa uupomusta, stimuloi keskushermostoa, poistaa nesteitä, alentaa painoa, terävöittää ajatuksen ja rauhoittaa.

Nikoisesti: suojaa tulehduksilta, rauhoittaa, stimuloi, supistaa, vilvoittaa, desinfioi ja puhdistaa.

Luottelo on mahtava - tiedot Jap. Times mukaan - mutta jos tarkemmin katsoo, siinä on samat jutut useampaan kertaan. Allekirjoittanut kuuluu kyllä itse vihreän teen suurkuluttajiin, mutta paino ei ole ainakaan alentunut.

Tämän ihmeaineen on todettu parantavan syöpää valkoisilla rotilla. Kerrankin nautintoaine, joka ei aiheuta syöpää niille. Kuten eläinlääketieteen professori Pauli Lisitzin kerran huomioi: "Pidän minä mistä tahansa, niin se aiheuttaa ennemmin tai myöhemmin syöpää amerikkalaisille valkoisille rotille".

Kanadalaisten tutkijoiden mukaan vihreä tee toimii myös antioksidanttina eli estää vanhenemista.

Tämä ihmeaine on tee, *Camellia Sinensis* eli *Thea Sinensis*. Alkuaan tee on tunnettu lääkkeenä, ilmeisesti syystä. Vanhimmat tiedot ovat nähtävästi Kiinasta yli 4000 v. sitten. Lääkkeenä tee tuli aikoinaan Japaniin, kuten myös Suomeen.

Tarina kertoo, että v. 2737 eKr. Taivaallisen Valtakunnan keisari Shen-Nung, joka oli kuuluisa puhtausvimmastaan, käski keittää veden ennen juomista. Tuuli ravisteli puusta kattilaan teen lehtiä. Keisari ihastui juomaan ja siitä se sitten...

食事

"Sananselitystä" II

AGAR-AGAR	-eli Kanten, hyttelöaineena käytettyä punalevää
AZUKI	-punaista papuja, käytetään leivonnaisiin ja riisiin
BENI-SHOGA	-punaista, viinietikassa marinoitua inkivääriä
DASHI NO MOTO	-pika-liemijauhetta mm. Ajinomoto ja Hondashi (korvaa kuivatun tonnikalan.)
ENOKIDAKE	-pieniä sieniä nipussa
GOMAME	-kuivattuja pikku kaloja, myös karameloituja
HAIKAMI SHOJA	-marinoituja inki-väärin ituja
HARUSAME	-soijavermiselli
HIJIKI	-pikku leviä
KINAKO	-soijajauho
KOMBU	-pitkiä nauhoja kuivatua levää
KO-SANSHO	-jauhettuja, kuivat. Sansho-puun siemen.
MATCHA	-jauhettu vihr. tee

さけとかぶのチーズ焼き

材料(4人前)

生さけ	4切れ
かぶ	4コ
白ワイン	カップ½
ピザ用チーズ	80g
●バター・サラダ油	●塩・こしょう

- 1 生さけは骨があったら除いて角切りにする。かぶは芽を5cmほど残して葉を切り落とし、皮をむいてくし形に切る。
- 2 バター大さじ2とサラダ油大さじ1でさけを両面焼き、かぶを加えてサッといため、塩とこしょう各少々で調味し、白ワインを加えて蒸し煮にする。
- 3 耐熱性の容器にバター少々をぬって2を入れ、チーズをのせる。これを中温のオーブンかオーブントースターで8-10分間焼く。

JUUSTOLLA KUORRUTETTU LOHI-NAURISPAISTOS

Ainekset 4:lle

Tuoretta lohta	4 palaa
Nauriita	4 pientä
Valkoviiniä	1/2 lasia
Kuorrutusjuustoa	...80 g
Voita, Öljyä, Suolaa, Pippuria	

Lohesta poistetaan ruodot ja se leikataan annoskuutioiksi. Nauriit kuoritaan, mutta 5cm naattia (tuoretta) jätetään. Nauriit halkaistaan. 2rkl voita ja 1rkl öljyä kuunnennetaan ja kalanpalat ruskistetaan molemmiin puoliin, nauris lisätään. Maustetaan suolalla ja pippurilla. Valellaan valkoviinillä, saatetaan kiehumapisteeseen. Siirretään voilla voideltuun uunivuokaan. Juusto ripotellaan pinnalle, ruskistetaan uunissa 8-10min.

Huom!

RUOKAPIIRI on vakiopaista, johon jäsenten toivotaan lähettävän omia ruoka-ideoitaan ja -tietoa. Millä kielellä vaan. Japanilaisen kulttuurin ystävät ry

P1 305 00101 Helsinki

問題

KUKA TIETÄÄ?

Yllä oleva kanji lukeutuu MONDAI, kysymys, probleema. Tämä on vakiopalsta, jolta voi kysyä mieleen tulleita pulmia.

Japanilaisen kulttuurin ystävät ry PL 305, 00101 Helsinki 10

Mondai-palsta resonoi.

Palstan johdannossa

herätetty kysymys

lumipallon kanjista

saa tässä vastauksen.

Kanji ohessa. Äänneasu

YUKIDAMA. Jälkiosa voi-

daan piirtää kahdella

tavalla. Seuraavassa

"kanjinselitystä".

雪 球 / 玉

YUKI
LUMI

雨 = SADE
雪 = KÄSI

DAMA
PALLO

玉 = JALOKIVI
求 = VAATIA
ETSIÄ

DAMA
JALOKIVI,
PALLO, KUULA

INSIDE CREATION Futon Art

Tatami-erikoistarjous!

T A T A M I on huokoinen, kevyesti joustava riisinoljista sidottu ja kaislalla päällystetty alusta. Se on puhdas luonnontuote. Tatami on alkuperäinen rentoutumis ja makuualusta. Tatami on hyvä lämmöneristäjä se estää maasäteilyä ja on kehoystävällinen. Tatami on erittäin tyylikäs sisustuselementti, ihanteellinen jooga, meditaatio, voimistelu, budo yms. alusta.

Mitat; 90 x 200 cm, 5 cm paksu, 30 kg paino

Normaali hinta 850.-mk./kpl. NYT ERIKOISHINTAAN 550.-mk./kpl.

Rajoitettu erä, hae omasi pois!

INSIDE CREATION KY Alaportti 1 B-C 02210 Espoo FINLAND
tel (90) 80 30 411 fax (90) 80 30 411

問題

INARI-SAMA

Edellisessä jäsenlehdessä kysyttiin MONDAI-palstalla riisin alkuperää käsittelevässä jutussa tietoja japanilaisesta INARI-legendasta.

Inari-kultin akluperä on hieman hämärän peitossa. Inari-jumala(tar) on alkuperäiseltä nimeltään Uga no Mitama(no Kami), joka myös tunnetaan nimellä Toyouke Hime(no Kami). Kaikki ovat alunpertin viljakasvien/sadonkorjuun suojelijoita (jumalia). Inarin alkuperää on myös johdettu Fushimi'sta kotoisin olevan Hata-suvun nimikkotemppelistä (nykyään tunnettu Fushimi Inari-temppelinä). Itse sana on johdettu sanoista ine-nari (riisin kypsyttäminen) tai ina-nari (riisiksi muuttuva). Viimeksi mainittu on johdettu legendasta, jonka mukaan Hata no Kimi Irogu kyllästytneenä runsaaseen riisisatoon käytti riisikakkua maalina jousiammunnassa. Ammuttuaan nuolen maalia kohti tämä muuttui joutseneksi, lensi lähelle sijaitsevalle vuorelle ja muuttui riisintaimeksi. Vuoren nimeksi tuli sitten- min INARIYAMA ja Irogun jälkeläiset ryhtyivät palvomaan tästä saatuja taimia jumalina. Näin ollen on Inari myöhemmin laajalti samaistettu nimenomaan riisinviljelyyn.

Inari on joka tapauksessa Japanin ehkä suosituin suojelija-jumala(tar) ja virallisia rekisteröityjä Inari-temppeleitä on tätä nykyä vielä n. 40.000 (ei sisällä pienempiä kylä- tai yksityispyhäkköjä). Inari-temppelit on helppo tunnistaa kirkkaanpunaisesta vermilion-väristään, mikä on myös temppelin edessä seisovien Torii-pohtaiden väri.

Toinen erikoinen piirre on ketun patsas (tai patsaspari) kivistä tai puusta, joka on aina sijoitettuna temppelin eteen. Tämä KITSUNE samaistetaan usein itse Inarin kanssa, mutta on itse asiassa ainoastaan Inarin sanansaattaja. Entisinä aikoina talonpojat keräsivät ruokaa villieläimille (mm. ketuille) määrätuille paikoille, jotta nämä jättäisivät viljelysmaat rauhaan. Tästä ilmeisesti sitten sai alkunsa ketun palvonta, jota eläintä japanilaiset pitävät pyhänä (eritoten valkoista kettua). Jossain vaiheessa sitten Inari- ja Kitsune-kultit yhdistyivät ja Kitsune ryhtyi Inarin sanansaattajaksi.

Vanha tapa on sikäli säilynyt että ihmiset vielä tänäänkin

tuovat erilaisia ruokia kuten keitettyä riisiä, kalaa, lihaa jne. uhrilahjana Inari-temppelittien ketuille, joiden mieli-ruoka on kuitenkin paistettu tofu.

Helmikuun alussa (Hatsu-uma eli ensimmäisenä hevospäivänä) vietetään Inari-temppelissä vuoden suurinta festivaalia.

Tämä on alunperin talonpoikien kevätjuhla, mutta koska sitä useimmiten vietettiin Inari-temppelien yhteydessä, tänäkin juhla yhdistettiin vähitellen nimenomaan Inariin. Festivaali on eritoten maaseudulla suuri juhla sekä lapsille että aikuisille ja temppelit on koristettu runsain mitoin lipuilla sekä muilla koristeilla.

Inaria ruvettiin jo Edo-kaudella palvomaan myös menestyksen jumakana (shusse Inari). Tällöin myös samurait ja kauppiaat, jotka rukoilivat menestystä toimessaan pystyttivät kodeissaan Inari-alttareita. Näin alunperin maanviljeliöitten palvomasta Inarista vuosisatojen kuluessa on tullut kaikkien kansanluokkien omaksuma kultti.

Vanha Ronny-kertu

Yläkuvassa juhlitaan
Inari-samaa.

Vasemmallä on juuri syntynyt
valkoisen ketun
Fukuyemonin esikoinen.
(Olisikohan nimeksi
tullut Ronny? Lat. huom.)

問題

JKY:n vuoden 1992 kalenterissa on aiheena itämaiset (eli käytännössä kiinalaiset, eikö?) horoskoopit. Japanilaiset ystäväni ovat sanoneet minulle, että olen lintu. Kuitenkin kiinalainen tuttuni sanoi, että ehei, olen apina. Kiinassahan ajanlasku on perinteisesti laskettu kuukalenterin mukaan, jolloin vuosi vaihtuu vasta usein helmikuun puolella. (Tänä vuonna Apinan vuosi alkoi 4.2.) Kuitenkin japanilaiset näyttävät soveltavan länsimaista almanakkaa kiinalaisten horoskooppien suhteen (kuten JKY:n kalenterikin). Nyt siis mietin saanko tänä vuonna nauttia apinan onnesta vai onko minun tyydyttävä linnuksi?! Onko olemassa "virallista" määritelmää, joka kiistattomasti osoittaisi alkuvuodestakin syntyneet tietyiksi horoskooppimerkeiksi?

Lintu vai Apina?

Kiinalaisen kalenterin kuukaudet noudattavat kuun vaihteita, ja vuoden ensimmäinen kuukausi on se, jonka aikana aurinko siirtyy Kalan merkkiin. Perinteinen uusivuosi on siis aikavälillä 21.1.-20.2. Ensimmäinen kuukausi on tiikerin kuukausi, ja muut kuukaudet vastaavasti järjestyksessä. Kalenterissamme tiikeri on kuvattu helmikuun kohdalla, koska se vastaa lähinnä samaa ajankohtaa.

Kullakin eläimellä on nimikkonaan vielä kahden tunnin jakso vuorokaudesta, esimerkiksi rotalla keskiyön tunnit ja hevosella keskipäivän tunnit. Minkähän aikavyöhykkeen mukaan niitä on laskettava yhdentyvässä Euroopassa...?

Eläinten nimitykset vaihtelevat eri käännöksissä ja varmaan eri maissakin. Esimerkiksi lintu ja kukko tarkoittavat samaa, ja jäniksen vastineena voi olla kissakin. Japanissa eläimistä käytetään sekä vanhakantaisia kanjimerkkejä (joilla voi olla nykyisin aivan muu yleisempi merkitys) että nykykielen mukaisia merkkejä; kalenterissamme on pääosin näitä nykymerkkejä.

Ongelmia siis on. Katsoisin, että hyvä tapa ratkaista merkkiristiriidat on palata alkulähteille: ihminen perii luonteenpiirteitä syntymävuottaan hallitsevalta eläimeltä. Niinpä jos tunnistat itsessäsi linnun, olet lintu. Jos tunnistat itsessäsi apinan, olet siis apina.

M.P.

Toinen kysymys kalenterista: Japanilaisiin kalentereihin on merkitty hyvänteisisiä ja vähemmän hyviä päiviä. Hyvänteinen päivä toistuu muistaakseni noin viiden päivän välein, hiukan epäsäännöllisesti. Mutta mistä tämä päivien hyvä- ja huonoenteisuus on peräisin? Onko maassa joku virasto, joka määrittää nämä ennusmerkit kalenteria varten? Tietäisikö joku?

M.P.

LEIKITÄÄN JAPANIKSI! 日本語で遊ぼう!

日本語で話し始めた幼い子供達、今から
いんどん日本語を使う機会を与えてあげ
たいですね。特に日本人の親はそう思います。
親と子の間で交す日本語だけでいい不足だし、
フィラード語はこの国に限り、公園で幼
児園で、どこででも角が出ることでいい、知
らず知らずにだんだんと上手になっていきます。
所が日本語の方は、あまり得意でなかった、よけい
遠ざかりがちになってしまふし、よけい読み書き
をしなければ、といふかなり至極生の技となりやすい
ものです。私達親の小学校の国語の時間を
思い出してみても、毎週何十匹の新しい漢字を
宿題に出され、覚えるのが大変でした。そして、
6年間でしりと習れよと覚えなつて、小学校
卒業後、いかにやっと常用漢字の2000字弱が
頭に入らなげなのです。そこで日本語の英生しにか
しめかき感じられしてしまいます。
言葉は財産です。2、国語が上手に使えたら、
といふだけ子供は2倍のチャンスをもっている
といふのではないのでしょうか。

そこで、2、3だけ小さい時から日本語に慣れる
ために、日本語で遊ぶ子供達の会を会足

→

させたいと思います。幸いにして、日本語補習学校の援助を得、同じ学校の教室を貸り受けることができてました。とて肝心なのは、近辺に来てくれる沢山の子どもたちです。毎週土曜日、10時から13時まで、小さい子どもから二歳児まで、2歳児まで都合をつけて、子どもを近所へ来て下さい。親の不満や悩みの発散の場にもなると思っています。

場所: Snelmannin ala-aste

住所: Punavuorenkatu 8-10
00120 Helsinki 12

4月11日(土)から始まります。始めはただ場所だけで、近所道具もありません。だから、お弁当とかおもちゃを各自に下さい。そのうちに寄付などしてもらっておもちゃは備えたいと思います。もちろん、この子どもたちは自主的なものでするので、申込みもいらないし、会費もないし、来り時間も10-13時の間ならいつでもいい合いです。

何か問い合わせたりする場合は、795151。

VAIHTO-OPPILAILLE ETSITÄÄN ISÄNTÄPERHEITÄ. Vaihto-oppilaat saapuvat elokuun alussa ja palaavat kotimaahan seur.vuoden kesäkuussa.

Isäntäperhettä etsivät:
MATSUNAGA MIKAKO, poika
synt.aika 04. 06. -75

YAMANE MAKI, poika
synt.aika 06. 02. -76

TSUTSUMI MA-I, tyttö
synt.aika 29. 04. -75

**AFS INTERCULTURAL
PROGRAMS**

Lisätietoja ja isäntäperhelomakkeita saa:
AFS INTERCULTURAL PROGRAMS
Et.Makasiininkatu 5 B 17, 00130 Helsinki
puh:90-666 644, fax:90-666 621

ASIAA ELOKUVISTA

Jäsenistö tapasi toisiaan aika usein Orionissa. Se elokuvista kiinnostunut osa. Vietettiin upeita hetkiä. Lisäksi oltiin omalla joukolla katsomassa Suomen elokuva-arkistossa SADA O NAKAJIMAN filmiä (v. 1984), josta viereinen kuva. "JO NO MAI"/"ART AND LOVE" kertoo Meiji-kauden naismaalarin TSUJÄN vaiheista sovinnaisen teeskentelyn maailmassa. Vasta hiljattainhan maailma on niissä asioissa muuttunut. Eikä totuus vieläkään ole sama taiteilijalle ja sille, jonka asiat kulkevat tasatusinoissa.

Ihan kiva leffa, mutta ennen kaikkea hyvä japanilaisen kuvaamataiteen oppitunti (tai 129 minuuttinen).

Elokuviin mennään kevään aikanakin, mutta aika ja filmi kaipaavat vielä varmistusta. Välitiedote tiedottaa.

L.L.

JAPANILAISEN 30.3-4.4. MUSIIKIN VIIKKO

HELSINGIN YLIOPISTOSSA

Järjestäjät:

Helsingin Yliopiston

Musiikkiseura,

Nomura Foundation,

Japan Foundation,

Japanin suurlähetystö,

Helsingin Yliopiston

Musiikkitieteen laitos,

Cannon.

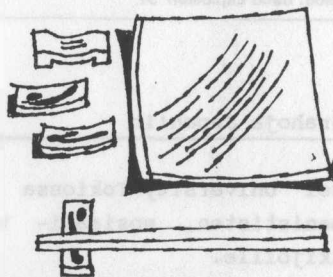
Yliopiston

Musiikkitieteen laitos

on luvannut jäsenille

tarkempaa informaatiota.

Yksilöllistä keramiikkaa.

SOILE PAASONEN

TYÖHUONE

POT VIAPORI

Suomenlinna B 44-45

Puh. 90-668 151

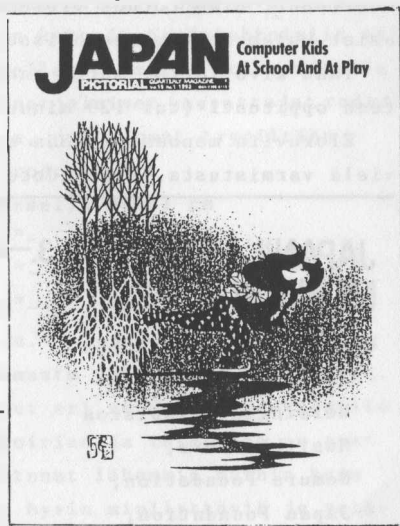
Japan Pictorial on kuvalehti, joka esittelee Japania, japanilaisia ja heidän elämänsä. Lehden parasta antia ovat sen hienot kuvat. Lyhyehköt artikkelit ovat englanninkielisiä. Lehti ilmestyy neljästi vuodessa.

Japanin suurlähetystöön tulee jokunen määrä tätä lehteä. Ehkäpä haluaisit saada sen hyppysiisi. Tartu siis kynään ja lähetä yhteystietosi (nimi, osoite, puh.) yhdistyksen postilokeroon: JKY, PL 305, 00101 Helsinki. Muodostamme "tilaajista" sopivankoisia renkaita, jotka voivat kierrättää lehtiä keskuudessaan.

Entä löytyisiköhän kiinnostusta maksullistenkin lehtien tilaamiseen porukalla? Ota yhteyttä, varsinkin jos mielessäsi on joku kiintoisa lehti.

CONTENTS

Computer Kids	1
Matsushita Museum Of Art	6
Sharing Sorrow And Joy	9
Kingdom Of Vending Machines	12
Caring For Old People	17
Izumi Junko	20
The Emperor And Empress Visit Three Southeast Asian Countries	22
Miyazawa Designated As New Prime Minister	24
Towns On The Move (7)—Nakamura City	25
Festival—Praying For Good Harvest	30
Introducing Another Face Of Japan	32
Special Issue: Band Explosion '91	

Apurahoja Japaniin

Hosei University Tokiossa julistaa haettavaksi kolme apurahaa humanististen, sosiaali- tai luonnontieteiden tai tekniikan tutkijoille.

Hakijoiden on oltava akateemisen loppututkimnon suorittaneita, japanin tai englannin taitoisia, alle 35-vuotiaita. Apurahan kesto on 6-12 kk, ja se alkaa huhti- tai lokakuussa 1993. Hakuaika päättyy 31.3.1992.

Lähemmät tiedot ja hakulomakkeet: Kansainvälisen henkilövaihdon keskus, PL 343, 00531 Helsinki.

Kalligrafiapiiri

Kalligrafiapiiri kokoontuu taas lauantapäivinä 14.3. ja 25.4. klo 11-13 Porthanian 2. kerroksessa, Hallituskatu 11. Siveltimen käyttöä ohjaa edelleen Yoko Kobayashi, p. 746 746.

Japanin kielen puhetilaisuus

Helsingin yliopistolla on perinteinen japanin opiskelijoiden puhetilaisuus keskiviikkona 15.4.1992 klo 17 Porthanian salissa P III, Hallituskatu 11. Tilaisuuden järjestää lehtori Michiko Yazawa, p. 191 3290. - Puhetilaisuuden yhteydessä on kalligrafia-piirin töiden näyttely.

Japanologiaa Tampereella

Tampereen yliopistolla on pohjoismainen Japanin ja Korean tutkimuksen symposiumi 24.-27.5.92. Tutkimusraportteja esitetään 15 maasta. Symposiumi jakaantuu seuraaviin aihepiireihin:

- a. Culture and the basis of society
- b. Language and literature
- c. Economy
- d. Ways of thinking, ethics and religions
- e. Politics
- f. Social policy
- g. Architecture and urban planning

Käy hyvin päinsä osallistua vain yhtenä tai muutamana päivänäkin. Lähemmät tiedot: Mika Merviö, Tampereen yliopisto, p. (931) 157 017.

Yhdistyksemme hyödyntää tämän erinomaisen tilaisuuden ja tekee bussiretken Helsingistä Tampereelle symposiumin avajaisiin ja pääesitelmää kuulemaan sunnuntaina 24.5.92. Pääesitelmät ovat

- Harumi Bifu, Stanford University:
Japanese national character
- Sepp Linhart, Universität Wien:
The foreign Japan researcher in a changed world
- George Totten, University of Southern California:
The reunification of Korea

Retken tarkemmat tiedot tulevat tuonnempana.

Japanilaiset markkinat

Suunnittelemme syksyksi japanilais-suomalaisia markkinoita. Yhdistyksen aikaisemmat myyjäiset ovat olleet valtaisan suosittuja, ja nyt jatkamme toimintaa hiukan erilaisessa muodossa. Yhdistyksen jäsenillä on tilaisuus tulla myymään esim. valmistamaan japanilaishenkisiä tuotteita.

Jos olet kiinnostunut, ota jo nyt yhteyttä Mirja Paateroon, p. (90)571 541, tai Laura Lappalaiseen, p. (90)637 036.

KIRJEENVAIHTOA

16 vuotias YUKO SATO käy tyttö-lukiota ja haluaisi kirjeenvaihtoon samanikäisen tytön kanssa englanniksi.

YUKON osoite: c/o Ryuho co-op C Niida azanisi 39-3, Tagajo-shi, Miyagi-ken, 985 JAPAN.

AKIKO HASHIZUME, 20-vuotias japanitar, joka oli lukenut lehdestä yhdistyksestämme ja lukenut myös suomalaisia runoja, haluaisi kirjeenvaihtotoverin kielenä englanti (Akiko-san kirjoittaa oikein hyvää englantia). Harrastukset: taide, kirjat, matkustus jne.

Osoite: 25-20, Nagatadai Minami-ku Yokohama-shi, 232 JAPAN

AIKO NAKANO, 15 vuotias koulu-tyttö haluaa kirjeenvaihtoon englannin- tai japaninkielellä. Harrastukset: Kirjat ja urheilu. Osoite: 18-23, Agachuo-i-c, Kure-s, Hiroshima, 737, JAPAN

EMIKO HOSHINO, 13 vuotias tyttö. Hän pitää kirjoittamisesta, lukemisesta ja musiikista. Emiko haluaisi kirjeenvaihtoon japaniksi.

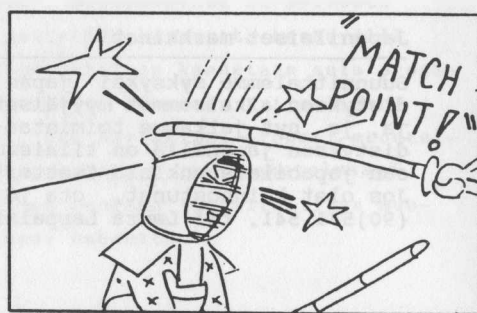
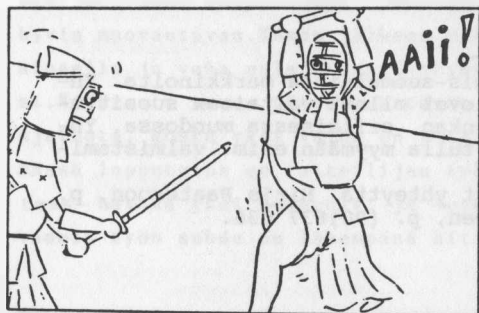
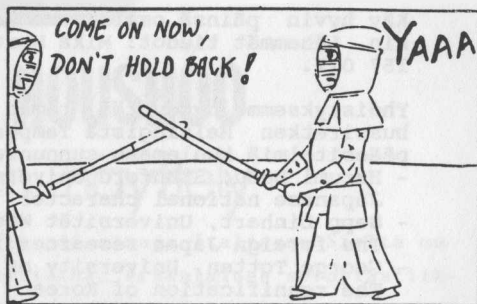
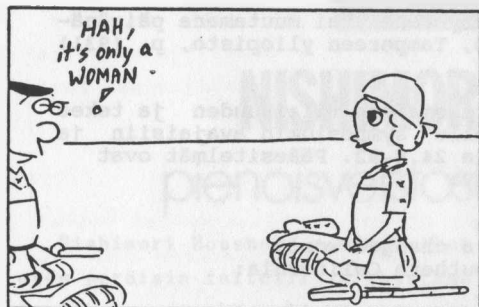
Osoite: 1520-7 Inokuchi, Tamaho-cho, Nakakoma-gun, Yamanashi, 409-38 JAPAN

EMIKO piirsi →

Fuji Santaro

By Sanpei Sato

The Japan Times - 91

歌舞伎

KABUKI

Lapinlahdenkatu 12

Puh. 90-6949446

ma-pe klo 11.30-14.00

ja klo 17.00-23.00

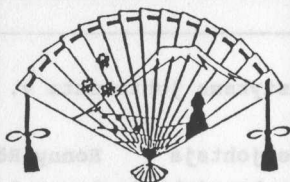
lauantaina suljettu

su klo 14.00-21.00

(Sisään pääsee vain

klo 21.30 asti.)

古 Koto 都

Japanilainen
RAVINTOLA
日本レストラン

Kalevankatu 21

HELSINKI 10

Puh. Tel. 646080

Avoinna ti-pe 16-23

1a-su 12-23

AITOA JAPANISTA. TERVETULOA!

東京館

JAPANESE SHOP

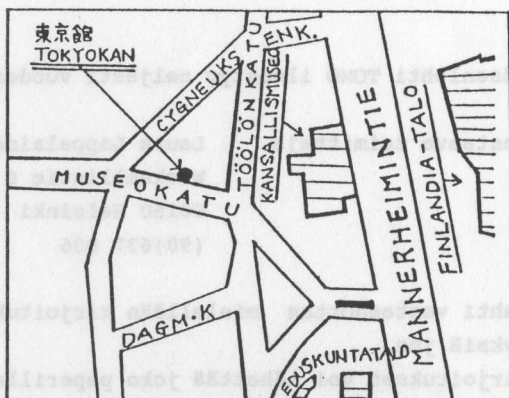
TOKYOKAN

Museokatu 5 00100 Helsinki

Tel. (90) 446 420

Arkisin klo 10-17

Lauantaisin klo 10-14

Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry
Friends of Japanese Culture Society

Osoite: PL 305, 00101 Helsinki
(jäsenasiat, julkaisujen tilaukset ym.)

Yhdistyksen johtokunta v. 1992

Puheenjohtaja	Ronny Rönqvist	(90)595 068
Varapuheenjohtaja	Laura Lappalainen	(90)637 036
Sihteeri	Mirja Paatero	(90)571 541
Taloudenhoitaja	Aili Vehviläinen	(90)787 011
	Yoko Kobayashi	(90)746 746
	Sirpa Kondo	(90)876 6035
	Gunnel Ravi	(90)555 304
Varajäsenet	Minna Lehmusto	(90)694 4848
	Naoko Shibayama	(90)491 039

Harrastuspiirit:

Kalligrafia	Yoko Kobayashi	(90)746 746
Ikebana	Gunnel Ravi	(90)555 304
Kielipallo/japani	Marja-Liisa Ahmed	(90)573 576
Kielipallo/suomi	Juha-Petri Tyrkkö	(90)795 151

Kirjasto	Riitta Rouhiainen	(90)712 014
----------	-------------------	-------------

Jäsenlehti TOMO ilmestyy neljästi vuodessa.

Vastaava toimittaja Laura Lappalainen
Wecksellintie 6
00150 Helsinki
(90)637 036

Lehti vastaanottaa mielellään kirjoituksia, toivomuksia, kysymyksiä jne.

Kirjoitukset voi lähettää joko paperilla tai levykkeellä.

UUSI HASHI-lehti postitetaan jäsenille lähi päivinä.

Aikaisempia Hasheja koskevat tiedustelut: Laura Lappalainen P.637036

TADAAKI KAWATAN japaninkielen oppikirjaa ja kasetteja koskevat
tiedustelut: 90-571 541 Mirja Paatero

Japanin suurlähetystön kirjasto, Unioninkatu 9, 4.krs., Puh.90-633 011
Aukioloajat: ma-pe 9.00-12.00 ja 14.00-16.00.

SISÄLLYSLUETTELO

Tietoa kannesta/LL.....	2
Aloitettiin apinan vuosi.....	3
Vuoden respti/LL.....	4
Konsertti.....	5
MISHIMORI HOUSHOO.....	6
Japanilaiset koirarodut Suomessa.....	8
AKITA-KEN.....	9
ZUIKO.....	10
Ruokapiiri.....	13
Kuka tietää?.....	15
Leikitään japaniksi.....	19
Asiaa elokuvista/Tietoa tapahtumista.....	21
Kirjeenvaihtoa.....	24
Tietoa JKYstä.....	26

フィンランド

住所変更をした方は Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry,
PL 305, 00101 Helsinki, Finland まで連絡して下さい。

ISSN 0789-8932